

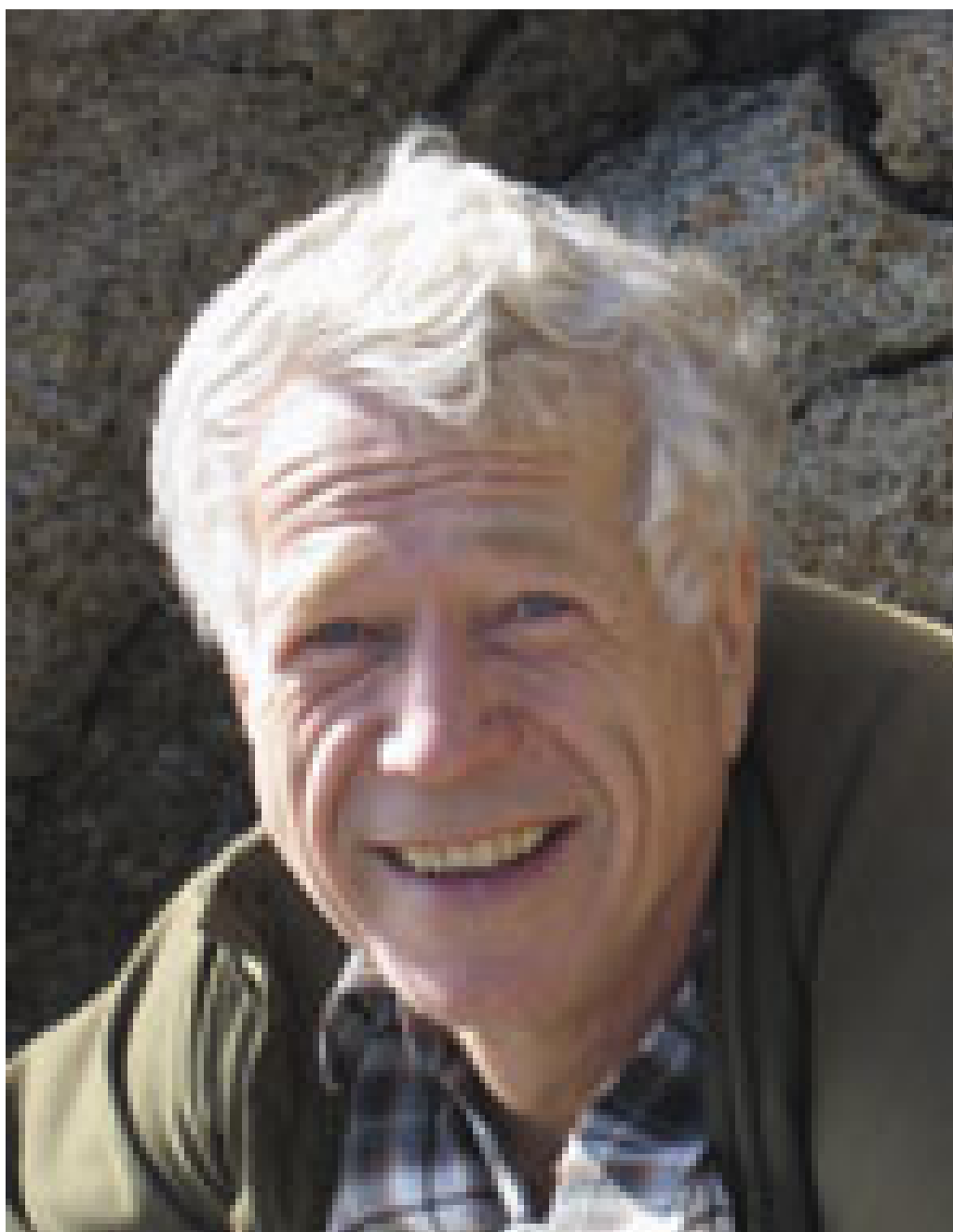

Minneord

OSS IMELLOM

Vår gode venn og kollega Fredrik Clausen er død, 64 år gammel. Fredrik tok artium på Eikeli i Bærum og studerte medisin ved universitetet i Basel i Sveits. Han ble uteksaminert i 1973. Senere ble han spesialist i både samfunnsmedisin og allmenntilleggsmedisin.

Fredrik og hans Kristin fikk barna Maria, Martha, Kristoffer og Thomas. Familien hadde tenkt å slå seg ned i Surnadal, der Fredrik var distriktslege, men han arvet en gård i Sørums kommuner i Akershus. Dit flyttet familien i 1979. Da hadde han arbeidet som militærlege ved Norges idrettshøgskole og også startet legepraksis i Gjøvik. I 1988 jobbet han som distriktslege i Tanzania i regi av NORAD, og han var i Botswana i to perioder, 1989 – 91 og 1993 – 95. Fra og med 2003 var han fastlege ved Lillestrøm legesenter, ved siden av jobben som kommuneoverlege i Skedsmo og Rælingen frem til 2009.

For oss leger ved Lillestrøm legesenter var Fredrik dermed både sjef og kollega. Han var flink til å lytte, støtte oss og gi oss ansvar og frihet på samme tid. Han brukte sine kunnskaper i samfunns- og allmenntilleggsmedisin i sitt møte med den enkelte pasient. Han var alltid faglig nysgjerrig, noe som gjorde ham dyktig på mange områder innen medisinen. Fredrik hadde svært gode kunnskaper om infeksjonssykdommer og tropemedisin etter sine arbeidsopphold i Afrika.

I tillegg til sin yrkeskarriere var Fredrik opptatt av idrett – han var en av pionerene i norsk basketball. Da tidens første NM var ferdigspilt i 1968, ble det fastslått i pressen at «den minste spilleren var den beste», på grunn av hurtighet, ballfølelse og blikk for spillet. Fredrik fikk med seg ti landskamper for Norge og ble norgesmester to ganger for Bærum Basketballklubb. I de senere år var han svært opptatt av tennis og deltok flere ganger i NM for seniorer.

Fredrik var svært godt likt av pasientene og sto alltid på de svakes side. Han møtte sine pasienter med varme og medmenneskelighet, uansett hvor i livet de var. Han hadde evnen til å lytte og forstå – og overlot til andre å dømme. Fredrik var opptatt av menneskeverdet i sine møter med samfunnets svakeste og ville se muligheter og løsninger i stedet for problemer og begrensninger. Han møtte alle mennesker med samme vennlighet, positive nysgjerrighet og varme, uansett hvem de var.

Da kreftsykdommen rammet, kjempet han tappert imot – møtte frem på kontoret og tok imot sine pasienter nærmest til det siste. Han beholdt sitt gode humør og holdt kontakt med venner og kolleger inntil livet tok slutt.

Vi føler dyp takknemlighet over alt vi har lært av Fredrik, og sender våre varmeste tanker til familien.

Publisert: 6. mai 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0358

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.